

ANDRO KÖÖP Näitus „KÜLLUS JA MINIMALISM“

Haus Galerii 08.01.2025 - 08.02.2025

Küllus ja minimalism – mõni imekaunis, külluslikult päikeseline vaade kusagile pargisügavusse rivistab meie tunded hetkega ühele selgele tajujoonele ja me hõiskame valjult – oh kui ilus! unustades kõik muu, kogedes elujoovastavalt lihtsat, ülevoolavat õnnetunnet. Samas kui mõni minimalistlik värvipunkt kusagil kauguses, mille olemust me ei hooma, võib tekitada sadu küsimusi sellest, mida me õigupoolest nägema või tundma peaksime, kogedes seejuures määramatust, mis provotseerib meis lõputuid mõtteprotsesse, tuues esile hulganisti erinevaid aistinguid, haarates meid kõikvõimalike küsimuste ja oletatavate vastuste lummuslikku keerisesse.

Andro Kööbi rikkalikult maalitud lilledevalguse rohkusest pakatavad tundeselgelt õnnelikud pargimaastikud on Haus Galerii näitusesaalis kõrvuti kunstniku minimalistlike rastermaalidega, mille ainsaks väljenduseks on optiliselt nägemuslikud punktiread. Tegemist oleks nagu kahe erineva kunstniku teineteisest väga kaugel oleva maailmaga, ent ometi ei ole see nii. Pigem rõhutab autor külluse ja minimalismi võrdväärset intriigi. Kõrvutab oma ülevoolavalt õnnetunde küpseid pargimaastikke maalidega, millel on vaid lihtsad täpiread erinevate värvipindade foonil.

Näitusesaal loob olukorra, kus on korraga koos miski, milles oleks nagu olemas kõik ja sealsamas kõrval pealtnäha eimiski, milles ei oleks justkui midagi. Ent ometi, just selles kõrvutuses on käesoleva näituse väljakutse, küsimaks, kas need kaks visuaalset tundeavaatlust on tõesti nii erineva kaaluga kui see näib. Kas üheselt kogetav ja kaunina mõisteta pargimaastik oma õnneliku päeva assotsiatsioonide külluses on ilusam, olulisem ja parem, kui minimalismi mõistatus, mis joonistab oma lugu läbi vaikse mõtte ja mitme võimaliku tundeinterpretatsiooni.

Andro Kööbi suureformaadilised pargimaastikud on valminud eelmisel aastal ja käesoleva näituse jaoks, kus töö ühe teosega kestis ligi paar kuud. Detailideni läbimaalitud realistlikud kujutised vahelduvad vaba pintslikirja spontaanse rütmiga, iseloomustades kunstniku loomupärast maalijanatuuri. Pargid on Andro Kööpi kõnetanud mitmes kontekstis. Kunstnik on maalinud kuningakodade imposantseid parke, tehes seda ühest värvitoonist lähtuvat, vaadates parki kui korrastatud võimu dominantset sümbolit ja avaldust. Käesolevad pargid on aga vastupidiselt värvirealistlikud, lähtudes loodusest endast. Need on intiimsed tagasivaated kunstniku lapsepõlve, mälestuste aimdused vanaema lillerohkese aiast peites sügavalt isiklikke kogemusi.

Minimalistlikud rastermaalid näitusel on Kööbi maalilopsakuse kõrval eksisteerinud alati, märkides teatud mõtte või mõistmise nihet, mil vaadeldav muutub korraga ja korraks vaid katkendlikuks punktistikuks, sisaldades ometi seda, millest muutmise lähtus.

Andro Kööp alustas aktiivset näitusetegevust 1985, aastast peamiselt tarbe- ja kujutava kunsti vallas. 1988. aastal sai temast Eesti Disainerite Liidu asutajaliige, õppides hiljem moekunsti. Nii on Kööp end balanceerinud maalikunsti ja disaini piirima, tajudes ja sidudes tundlikult kujutava kunsti ja ruumi suhteid. Kööp on olnud tuntud nii radikaalse avangardkunstniku, disaineri kui sisekujundajana, mis lisab tema teemavalikule korraga nii sotsiaalseid, mängulisi kui dekoratiivseid aspekte. Kunstniku tööd on alati rohkem või vähem ruumilised, tema romantilist ja rahulikku maailma täiendavad elektrit täis toonid ja peaaegu et kunstniku kaubamärgiks kujunenud poolläbikumav rasteraust.

Tekst: Piia Ausman, Haus Galerii galerist ja kuraator